

Bir kilisenin üyesi olmak zorunda mıyım?

Mesih'in kilisesi Tanrı'yı yüceltmek ve Tanrı'dan zevk almak için bir araya gelen üyelerden meydana gelir. Kilise, kendisini Kutsal Kitap'ta açıklayan Tanrı'yı tanımak, Tanrı'da büyümek ve Kutsal Üçlübir Tanrı'yı dünyaya ilan etmek için bir araya gelen üyelerden meydana gelir. İmanlıların Tanrı ile olan paydaşlığının sonucu ve bunun bir gereği olarak iman kardeşleriyle bir araya gelmesiyle, Tanrı'nın Mesih'te açıkladığı sevgi daha da görünür olur.

Dünya ve benlik şeytanın etkisi altındayken, kilise üyesi olmak ve kilise ile birlikte yürümek, dünyanın gidişi karşısında hangi tarafta olduğunu belli eder. Kilise üyeliği, yaşamlarını dünyadan Tanrı'ya ayırmış; *dünyada* ama *dünyadan* olmayan vaftizli üyelerin oluşturduğu bir topluluktur (Yuhanna 8:23 krş. 17:14-15).

Kolosaliler 1:18 Bedenin, yani kilisenin başı O'dur. Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan ve ölümler arasından ilk doğan O'dur.

Mesih'le kilise arasındaki ilişkiyi, baş ve beden ilişkisi olarak gösteren (Efesliler 1:22) yazıya baktığımızda, elçisel imanda devam eden hiç kimse "bir kiliseye ihtiyacım yok" diyemez.

Beden, baş olmaksızın nasıl yaşayamaz ise; imanlı bir kişinin de benzer şekilde yerel kiliseye bağlanmış olarak yaşaması gerekmektedir. Tanrı'nın böyle bir gerekliliği kurtuluşumuzun içine yerleştirmekten hoşnut kalması sebebiyle, kilisedeki diğer imanlılarla da paydaşlığımız vardır (I.Korintliler 12:12-24):

I.Korintliler 12:20 Gerçek şu ki, çok sayıda üye, ama tek beden vardır.

25 Öyle ki, bedende ayrılık olmasın, üyeler birbirini eşit biçimde gözetin.

26 Bir üye acı çekerse, bütün üyeler birlikte acı çeker; bir üye yüceltilirse, bütün üyeler birlikte sevinir.

27 Sizler Mesih'in bedenisiniz, bu bedenin ayrı ayrı üyelerisiniz.

Eğer Tanrı'yı Mesih aracılığı ile tanıdıksa, eğer Tanrı'ya Mesih aracılığı ile hizmet ve tapınma sunuyorsak ve eğer *Tanrı'yı Mesih aracılığı ile onurlandırırıyorsak* (Yuhanna 5:23), eğer Tanrı'nın planında bir kilise içinde var olmamız ve öyle devam etmemiz bu kadar net bir şekilde belirmiş ise, kilise üyeliğini göz ardı etmenin doğru olmayacağı açıktır.

Mesih ve kilise (imanlılar) arasındaki ilişkinin, bir adam ve kadın arasındaki evliliğe (Efesliler 5:22-33) benzetilmesi örneğine bakarsak; evlilikte tarafların birbirinden vazgeçmesi nasıl söz konusu¹ değilse, elçisel öğretilere sahip birinin kilisenin dışında bir hayatı düşünmesi imana göre söz konusu olamaz.

Efesliler 5:26 Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti.

¹ Efesliler 5:23 Çünkü Mesih bedenin kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır. 24 Kilise Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar. 25 Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin.

27 Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilsin. Amacı kilisenin kutsal ve kusursuz olmasıdır.
32 Bu sır büyüktür; ben bunu Mesih ve kiliseyle ilgili olarak söylüyorum.

Mesih'teki kurtuluşun tamamlanması bekleyen samimi iman sahiplerinin, Kral olan Mesih'in halkı olarak birliktelik ve paydaşlık için bir araya gelmesinin gerekliliğinden dolayı kilise vardır.

İmanlılar topluluğunun Mesih'in bu dünyadaki ruhani bedenini meydana getirdiğini (I.Korintliler 12:12-24) tekrar hatırlarsak, kimsenin kendisini Mesih'in bedeni dışında görmesinin ya da kimsenin kendisini kilise ailesine ihtiyacı olmadan kendi kendisine yeterli görmesi hem Hristiyan imanına uygun değildir; hem de gurur olur.

Bizler tek bir bedenün üyeleri olarak birbirimize hizmet etmek üzere ve birbirimizi geliştirmemiz için Mesih'te kurtarılmış bir halk olarak varız. İmanlılar olarak kendimizi bu şekilde dünyadan ayırabiliriz. Buraya kadar olan ayetlere tekrar dikkatle baktığımızda, kilise, Tanrı'nın bu dünya içindeki düzeninin bir parçası olarak vardır. Böylece kiliseden kendimizi çekmek, Tanrısal düzenlemenin içinden kendimizi çekmek anlamına gelecektir.

Diğer yandan Hristiyan iman gereği, insanın Tanrı suretinde yaratıldığına ve ilk günahın sonucunda orijinal yaratılışımızın düştüğüne inanıyoruz. Adem nasıl bizim temsilcimiz olduysa, Mesih de yenilenmiş insanlığımızın başı olmuştur (I.Korintliler 15:22, 45). Kutsal Kitap benzersiz öğretisinde düşmüş yaratılışımızın Mesih'te orijinal yaratılışa getirileceğini öğretmektedir (II.Korintliler 3:18, Efesliler 4:24, Koloseliler 3:10):

Filipililer 3:21 O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle *zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer* hale getirecektir.

Bu anlamda kilisede, Mesih'in gününde gerçekleşecek olan tam mükemmel yenilenmeyi, kilise ailesi içindeki birlik ve paydaşlık yaşamı ile şimdiden tecrübe etmeye başlarız:

Galatyalılar 5:22-23 Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur.

Tek başına yaşamakla ayetin bahsettiği ruhani meyvelerde büyüyemeyiz. Zaten bu meyvelerin amacı da Tanrı'nın ev halkından başlayarak insanlık ailesine Mesih benzeri bir hizmet ve tanıklık sunmamızdır. Diğer yandan bu ruhani meyveler kilise ailesi içinde büyüdükçe oluşur. Kilisenin bir parçası olmanın sonucunda paydaşlık ve birlik yaşamının kaçınılmazlığı Kutsal Yazılar'da çok açıktır (Yuhanna 13:34, Romalılar 12:16; 13:8, Galatyalılar 5:13, Efesliler 4:2, Koloseliler 3:13, I.Selanikliler 5:13); ya da tersinden söylemek gerekirse, paydaşlık ve birlik yaşamının kaçınılmazlığının bir gereği olarak kilise vardır:

Romalılar 12:10 *Birbirinize* kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın.

Galatyalılar 6:2 *Birbirinizin* yükünü taşıyın, böylece Mesih'in Yasası'nı yerine getirirsiniz. Efesliler 4:32 *Birbirinize* karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de *birbirinizi* bağışlayın.

I.Selanikliler 5:15 *Birbiriniz* ve bütün insanlar için her zaman iyiliği amaç edin.

I.Petrus 3:8 Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. **Başkalarının duygularını paylaşın.** Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun.